

Zbirka medijskih objav
JAVNI SKLAD RS ZA KULTURNE DEJAVNOSTI,
28. 12. 2013 do
29. 12. 2013

Število objav: 2
Tiskani mediji: 1
Splet: 1
Radijske postaje: 0
Televizijske postaje: 0
Teletekst: 0

Spremljane teme:
Iztok Ilich, Bili so mentorji
Javni sklad RS za kulturne dejavnosti

Seznam objav v zbirki:

	Naslov	Kdaj bomo začeli ustavljati kulturne tajkune? (3)		
Zaporedna št. 1	Medij; Doseg	Vecer.com; 0		
	Rubrika / Datum	Ostalo, 28. 12. 2013		
Stran v zbirki 3	Avtor	Kasjak Mojca		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	V družbi enakih prijaznežev		
Zaporedna št. 2	Medij; Doseg	NeDelo – Odprta kuhinja; 68000	Stran: 3	Površina: 263 cm2
	Rubrika / Datum	Ostalo, 29. 12. 2013		
Stran v zbirki 5	Avtor	Cunder Rešič Karina		
	Teme	Iztok Ilich, Bili so mentorji		

Reach: 0

Country: Slovenija

1 / 2

Datum: 28.12.2013 - Stran: KULTURA

Prejeli smo

Kdaj bomo začeli ustavljati kulturne tajkune? (3)

(Večer, 21. december 2013) (Večer, 21. december 2013)

Spoštovani g. Vladimir Rukavina!

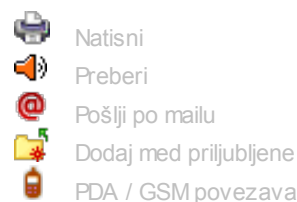
Ni moj namen osebno obračunavanje preko medijev. To, da ste se odzvali na sobotni intervju, ki je bil objavljen v Večeru, pa me zelo presenečena, saj vas osebno nihče ne omenja. Kot je zapisano v podnaslovu, gre za pogovor z mestnima svetnicama o kulturni politiki, proračunu, lokalnem kulturnem programu in o Mariboru po EPK. Ker pa je vaš odgovor namenjen osebno meni, kot ste naslovili pismo (Gospa Kasjak!), sem dolžna podati pojasnila in argumente.

V mestnem svetu sem bila potrjena kot mestna svetnica 28. 2. 2013. Ker je moje področje kulturno ustvarjanje in ker zadnje čase spremljam področje delovanja kulturne politike, sem popolnoma kompetentna oseba, da podajam pobude in vprašanja ter sodelujem v razpravah. Mogoče se res do sedaj ni nihče tako intenzivno posvečal delovanju Urada za kulturo in mladino s strani neodvisnih producentov in [programov](#) v javnem interesu. In predvidevam, da to določene ljudi zelo moti. Zagotovo pa je moje delovanje v mestnem svetu popolnoma korektno, kar lahko dokažem z zvočnimi zapisi in s pisnimi pobudami in vprašanji, ki jih mestni svetniki podajamo na vsaki seji.

Zapisali ste: "... In čeprav se je žal ravno z vašim prihodom v mestni svet pričelo obdobje intenzivnega vmešavanja vsaj dela politike v kulturo ..." Primer vmešavanja politične volje je vsekakor zagotovitev dodatnih 450.000 evrov za Festival Lent, kar pomeni 30.000 evrov dodatnega denarja za en festivalski dan, kar se je zgodilo ob letošnjem rebalansu proračuna za 2013. Kateri pravni akt omogoča ustanoviteljici (MOM), da v tako visokem znesku sofinancira del vašega rednega programa? Festival Lent je zagotovo zelo pomemben dogodek našega mesta in opozarjati, kaj bi bilo, če ga po 21 letih ne bi bilo, je v tem trenutku prav smešno. Veliko bolj pa je umestno vprašanje, kako izpeljati nov model festivala v teh kriznih časih?

Sami omenjate, da spoštujete delo nevladnikov in da jim institucija, ki jo vodite, pomaga že od začetka. Izražam zadovoljstvo ob tem, čeprav primer v Karanteni, ki jo upravlja Narodni dom, dokazuje prav nasprotno. Kulturno društvo v javnem interesu Plesna Izba Maribor plačuje po sklenjeni pogodbi pavšalne stroške čiščenja, ki jih je potrebno poravnati tudi, ko se dvorane ne uporabljajo (mesec julij in avgust). Letni strošek čiščenja znaša 6.259,35 evrov, kar je za nevladno organizacijo ogromen zalogaj. Zato je Plesna Izba Maribor že večkrat predlagala, da naj se določijo dejanski stroški čiščenja. Pa žal iz vaše strani ni bilo odziva.

Če ste bili ob objavljenem intervjuju osebno prizadeti, se vam opravičujem. Ni bil moj namen napadati vas osebno. Nikjer vas tudi nismo omenjali. Zato tudi ne razumem, zakaj takšna reakcija. Kritična sem predvsem zaradi kaosa, ki vlada v tem mestu, še posebej na področju kulturne politike, kjer je skrajni čas, da se sprejmejo določeni ukrepi, strateški dokumenti, vizija in strategija delovanja. Nič ni sporno, da Narodni dom dobi

A A A - Prilagodi pisavo

Ste bili priča dogodku?
Pošljite nam svojo plat zgodbe, morebitne slike, videe...

Imate novico, zgodbo, fotografijo?

Pokličite na brezplačno telefonsko številko

080 98 08

Pridružite se nam
Spremljajte nas

Reach: 0

Country: Slovenija

Kazalo

1 / 2

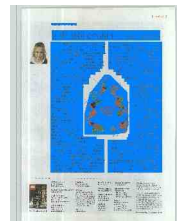
približno 2 milijona evrov proračunskih sredstev in poleg matičnega sedeža upravlja še s Karanteno, Unionsko dvorano, Vetrinjskim dvorom, Sodnim in Vodnim stolpom, če za to obstajajo argumenti in za ceno tega ne trpijo šibki. Ob dejstvu, da še zmeraj nimamo lokalnega programa kulture, pa se predpostavlja, da je za marsikoga dobro imeti prijatelje v mestnem svetu in v nadzornih svetih ter dober odnos in podporo Urada za kulturo in mladino.

Ob koncu pa dovolite, da se predstavim. Sem Mojca Kasjak (1971), po izobrazbi diplomirana geografinja in sociologinja. Kot štipendistka Ministrstva za kulturo sem zaključila specializacijo na London Contemporary Dance School. Po poklicu sem plesna pedagoginja, plesalka, koreografinja in producentka, samozaposlena v kulturi. Kot avtorica mnogih projektov sem dobitnica številnih nagrad. Bila sem predsednica Plesne izbe Maribor, podpredsednica Društva za sodobni ples, članica upravnega odbora ZKD. Poučevala sem tudi na Univerzi v Mariboru, bila sem strokovna selektorica plesnih srečanj pri JSKD. Sodelovala sem tudi pri Programu nacionalnih smernic za kulturno umetnostno vzgojo v vzgoji in izobraževanju pri Zavodu RS za šolstvo ter v strokovni komisiji pri projektu Institucionalizacija sodobnega plesa pri Ministrstvu za kulturo in pri ustanavljanju Centra sodobnih plesnih umetnosti (CSPU). Sem vodja Platforme sodobnega plesa. Sodelujem s številnimi naročniki, največ pa s Plesno Izbo Maribor. Skratka, moje plesne aktivnosti so profesionalna dejavnost, kjer svoje strokovno znanje prenašam na mlade, kar dokazujejo številni nekdanji učenci Plesne Izbe Maribor, ki so sedaj profesionalni plesalci in koreografi.

Moje prostočasne aktivnosti, ki krepijo duha in telo in tudi sproščajo po napornem političnem udejstvovanju, kot ste zapisali, pa so sprehodi v naravi z mojimi psi, vloga mame, gospodinjska opravila ter branje knjig.

Mojca Kasjak

Mojca Kasjak

KARINA CUNDER REŠČIČ

V družbi enakih prijaznežev

Po čem mi bo leto 2013 ostalo v spominu? Enako vprašanje sem zastavila tudi vsem rednim sodelavcem Odprte kuhinje. Veste, mi smo, se je izkazalo, skupina ljudi, ki so si med seboj zelo podobni. Ko sem hotela napisati, da je meni najbolj ostala v spominu hrana, ki nam jo je na trekingu po Mjanmaru, kjer sem bila novembra, kuhal naš najstniški kuhar, me je prehitela Ana Bulat. Bila je v čisto istih krajih, le da štirinajst dni pred mano. Potem sem hotela pisati o tem, da smo tudi letos pri nas začeli bolj spoznavati koncept ulične prehrane – in kako so to do popolnosti razvili v Aziji. In me prehiteli Danica Lešnjak, ki je prav to, to vrvenje drobnega prehranskega podjetništva iz potrebe, opazovala na ulicah Vietnama. Zgodbo o tem, kako so letos zaradi suše imenitno uspevali paradižniki, moja hortikultura obsesija, mi je pobrala Slavka Ilich. No, ampak tega ji ne morem zameriti, ji vseeno ne sežem do kolen v ljubezni do te plodovke. Hotela sem napisati, da smo letos dobili nekaj odličnih novih knjig s kuharskega področja, recimo zbirko receptov otroške kuharije Anke Peljhan, pa Potice Janeza Bogataja, ki mi je res všeč. In knjige omenita **Iztok Ilich** in Klemen Košir. Skoraj v vsakem drobnem prispevcu, ki so mi jih sodelavci pošiljali, sem presenečena odkrila, da vsebuje nekaj, kar sem hotela v svoje zadnje letošnje misli na tem mestu pritakniti tudi sama.

Kaj mi sploh ostane? Lahko nekaj rečem o tem, da sem se od vsega urejanja priloge letos največ ukvarjala – z vremenom. V Arboretumu Volčji Potok smo načrtovali niz zelenjavnih delavnic in nekaj je bilo prav fletnih: recimo tista, ko nas je prišla obiskat slavna hrvaška vrtnarica Kornelija Benyovsky Šoštaric. Nekaj jih je pa uničilo vreme. Ker nikoli nisem bila v po-

ložaju, da bi morala organizirati toliko prireditev na prostem, ne vem povedati: mogoče je bilo vreme celo čisto povprečno. Meni se je zdelo obupno muhasto, in smo te svoje delavnice predstavljali in kombinirali, da je bil na koncu včasih že en sam marter. Najhujši je bil piknik, na katerega smo povabili sto naročnikov Nedela: le da so vsi vremenski radarji v tistem mesecu kazali slabo vreme za prav vsak konec tedna. Ampak, pogumnim se smehlja sreča: piknik je bil in nekaj mojih najbolj toplih zgodnjeoletnih spominov je vezanih na to popoldne. Spomnim se, kako so bili vabljivi zlatorjavi kruhi

in drobno pecivo, spomnim se okusa vina in salamic ter osvežilnih pijač, pa čomp, ki smo jih kuhali proti večeru. Kajti iz kislega jutra se je naredil dan, kakršnega lahko samo vikaš: zlat, topel, zelen, prijazen in napolnjen s prijetnim živzavom stoterice naših družin. To, to je moj najljubši spomin na leto 2013 v Odprti kuhinji.

Moj najljubši spomin na leto v domači kuhinji pa je vsak petkov večer posebej. Po novem smo svojim tedenskim ritualom, povezanim s hrano, dodali »palačinci petek« – kar pomeni, da na ta dan, brezprizivno zvečer, napečem goro pirinih

palačink. Zdaj jih zna peči tudi že hči. In spet je nekdo že prej povedal, kar bi rada sama: naša Mateja Jordovič Potočnik, imenitna fotografinja, ki, kot boste prebrali, piše: »Ko se zberemo okoli krožnika, ki naj bi ga fotografirali, smo v hipu vsi samo še ljudje, ki ljubimo in spoštujemo hrano.« Tudi pri nas doma smo redko tako spokojni in prijateljski kot takrat, ko smo nanizani okrog ogromnega kupa palačink, te najpreprostejše od vseh jedi – ki smo jih napekli skupaj. Naj vas vsak naš recept v letu 2014 najde v enako prijazni družbi.

